

List do Hebrajczyków

Rozdział 4

1. Przetoż się bójmy, aby snadź zaniechawszy obietnice weszcia do odpoczynienia jego, nie zdał się który z was, że go nie masz. **2.** Abowiem i nam opowiedziano jest jako i onym: ale nie pomogła onym mowa słuchania, nie przymieszana do wiary tego, co słyszeli. **3.** Abowiem wnidziemy do odpoczynienia, którzyśmy uwierzyli, jako powiedział: Jakom przysiągł w gniewie moim: Jeśliż wnidą do odpoczynienia mojego, choć dzieła od założenia świata były dokończone. **4.** Abowiem rzekł na niektórym miejscu o siódmym dniu tak: I odpoczął Bóg dnia siódmego od wszystkich dzieł swoich. **5.** A na tym zaś: Jeśli wnidą do odpoczynienia mojego. **6.** Gdyż tedy zostawa, że niektórzy mają wnićć do onego, a ci, którym pierwiej opowiedziano było, nie weszli dla niedowiarstwa, **7.** zasię naznacza dzień niektóry: Dzisiaj, mówiąc przez Dawida, po tak długim czasie, jako się wyższej rzekło: Dziś, jeśliście głos jego usłyszeli, nie zatwardzajcie serc waszych. **8.** Abowiem jeśli by im był Jezus dał odpoczynienie, nigdy by o inszym dniu na potym nie mówił. **9.** A tak zostawa sobotowanie ludowi Bożemu. **10.** Abowiem który wszedł do odpoczynienia jego, ten też odpoczął od dzieł swych, jako Bóg od swoich. **11.** Spieszmy się tedy, abyśmy weszli do onego odpoczynienia, iżby kto w tenże przykład niedowiarstwa nie wpadł. **12.** Bo żywa jest mowa Boża i skuteczna, i przeraźliwsza niżeli wszelaki miecz po obu stron ostry, i przenikająca aż do rozdzielenia dusze i ducha, stawów też i szpików, i rozeznawająca myśli i przedsięwzięcia serdeczne. **13.** A nie masz żadnego stworzenia niewidzialnego przed oblicznością jego, lecz wszystkie rzeczy obnażone są i odkryte oczom jego, do którego nam mowa. **14.** Mając tedy nawyższego Kapłana wielkiego, który przeszedł niebiosą, Jezusa, Syna Bożego, trzymajmy się wyznania. **15.** Abowiem nie mamy nawyższego Kapłana, który by się nie mógł ulitować nad krewkościami naszemi, lecz kuszonego we wszystkim na podobieństwo oprócz grzechu. **16.** Przystąpmy tedy z ufnością do stolice łaski, abyśmy otrzymali miłosierdzie i łaskę należli ku pogodnemu ratunku.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuity, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.